

Innlegg til Budstikka 19. mars 2014

Jeg kjenner på meg at dette blir et vanskelig innlegg å skrive. Jeg er nemlig en av de beboerne langs Vestmarkveien som ikke ønsker skiskytingsanlegget på Franskeiv. Hvordan protestere mot det uten å framstå som en selvopptatt, bakstreversk dust, som ikke unner barn og ungdom en etterlengtet idrettsarena?

Jeg vil gjøre dette enkelt og stille Bærum kommune følgende fire spørsmål:

1. Hvordan vil kommunen løse utfordringen med trafikken langs Vestmarkveien? Veien er smal og svingete. Den mangler fortau eller gang/sykkelvei. Den er i dag full av huller og i meget dårlig stand. Den har allerede nå ujevn og veldig forskjellig trafikk, avhengig av når på døgnet og året man ferdes der: Bussen, lastebiler, tømmervogntog, personbiler, turbusser på travle skidager, syklende hele året, ridende og gående.
2. Hvordan skal drikkevannet vårt sikres? Området har ikke kommunalt vann, så alle husstander drikker vann fra egne brønner. Hvordan sikre at vannårene ikke forurenses?
3. Hva med toaletter i forbindelse med anlegget? Området er heller ikke tilknyttet det offentlige avløpsnett, så alle husstander har egne anlegg.
4. Hvorfor er en ny idrettsarena innenfor markagrensen mer viktig enn kvalitetene i marka slik den er? Har disse virkelig blitt vurdert opp mot hverandre? Jeg tror det er enklere å sette antatt «verdi» på et idrettsanlegg med et stipulert antall brukere, antall timer bruk i løpet av året osv. enn det er å gjøre det samme for kvaliteter som lett tilgjengelighet, stillhet, trygghet, ro, møte med ville og tamme dyr, plukke bær og blomster – kort sagt, bare være og være seg selv i en natur som ikke krever annet enn at du kommer deg ut og bruker den.

Anne Lise S. Torgersen